

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.IV.40.025/2022/5.

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

ügyvéd1 (cím2., ügyintéző: ügyvéd2 ügyvéd)

Az alperes:

alperes1 (cím3.)

Az alperes képviselője:

Dr. Pintér Gyula János ügyvéd (cím4.)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

a felperes (65. sorszám alatt)

A per tárgya:

vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság:

Kaposvári Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

12.G.40.078/2020/64/II.

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására az államnak 48.000 (negyvennyolcezer) forint másodfokú feljegyzett illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] A Kaposvári Törvényszék Cégbírósága az cég1 Kft.-t (a továbbiakban: Kft.) 2014. július 28. napján jegyezte be a cégnyilvántartásba, ügyvezetője - és 2014. augusztus 14-től egyedüli tagja - az alperes volt. A Kft. törzstőkéjét a helységi helyrajzi szám1. helyrajzi szám alatt felvett, ténylegesen helységi1, ...utca ... szám alatti ingatlanon álló felépítmény rendelkezésre bocsátásával biztosították.

- [2] Az elsőfokú építésügyi hatóság - a felperes által kezdeményezett eljárásban - a 2017. július 26. napján kelt, 843-6/2016. számú határozatával kötelezte a Kft.-t, hogy a tulajdonában álló, helységi helyrajzi számú helyrajzi számú felépítményt 30 napon belül bontsa el. A Kft. fellebbezést nyújtott be a határozat ellen, a másodfokú hatóság az elsőfokú hatóság határozatát hatályában fenntartotta, a Kft. közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti keresetét a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elutasította. Ezt követően, 2018. október 24-én a Kft. jogutód nélküli megszűnését határozta el, végelszámolásának kezdő időpontja 2018. november 1. napja volt. A végelszámolás alatt a Kft. ellen - az ingatlan lebontása miatt eredménytelen székhelyáthelyezésre tekintettel - hivatalból kénysztörlési eljárás indult, amelyet a bíróság megszüntetett, és - tekintettel arra, hogy a Kft. perben félként vett részt - kezdeményezte a felszámolási eljárás megindítását. A Kft. felszámolásának kezdő időpontja 2020. február 13. napja volt.
- [3] A felszámoló 2020. április 2-án kérte a felszámoló bíróságtól, hogy az alperest sújtsa pénzbírsággal, mert nem tett eleget a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Csődtv.) 31. §-ában foglalt kötelezettségeinek. Az alperes a bíróság felhívására - 2020. április 29-én, elektronikus levélben - felvette a kapcsolatot a felszámolóval, megküldte 2017-2020. évek főkönyvi kivonatait és kártonjait, majd - a NAV általi lefoglalás megszűnését követően - átadta a Kft. 2015-2019 évi könyvelését, az erre az időszakra szóló főkönyvi kivonatokat és a tárgyi eszköz nyilvántartást.
- [4] A felszámolási eljárásban a felperes 2.252.257 forint hitelezői igényt jelentett be, amelyet a felszámoló visszaigazolt.
- [5] A Kaposvári Törvényszék 6/I.Fpk.127/2019/27. szám alatti, 2020. december 29. napján jogerőre emelkedett végzésével elrendelte a Kft. egyszerűsített felszámolását a Csődtv. 63/B.§ (1) bekezdése alapján figyelemmel arra, hogy az adós vagyona a várható felszámolási költségek fedezetére sem volt elegendő, a bejelentett hitelezői igények kielégítésére nem került sor.
- [6] helységi Város Önkormányzata pert indított az alperes ellen a Csődtv. 33/A. § (1) bekezdésére alapítottnan az alperes vezető tisztségviselői felelősségének megállapítása iránt. A hitelezői érdeket sértő magatartást abban jelölte meg, hogy az alperes a bontás végrehajtásáról nem gondoskodott. A Kaposvári Törvényszék a 2021. január 13-án jogerőre emelkedett, 7.G.40.054/2020/12. szám alatti ítéletével a keresetet elutasította.
- [7] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság a Csődtv. 33/A. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg, hogy az alperes az cégi Kft. „f.a.” fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően az ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el és ezzel okozati összefüggésben a gazdálkodó szervezet vagyona 6.770.000 forinttal csökkent. Hivatkozott a Csődtv. 33.§ (5) bekezdésére, e körben arra, hogy a felszámolásban az alperes határidőre nem tett eleget a Csődtv. 31. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségeinek. Állította, hogy a beszámoló, az abban szereplő adatok alapján a Kft. 2015. december 31. napjától fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, a Kft. ebben az időpontban csak ingatlanvagyonnal rendelkezett, olyan készpénzvagyonnal nem, amely a likviditását biztosította volna. Hitelezői érdekeket sértő magatartásként hivatkozott arra, hogy az alperesnek 2015. december 31. napjától az lett volna a feladata, hogy a Kft.-t a gazdasági életből szabályozott módon kivezesse, de ilyen eljárást 2018. decemberéig nem kezdeményezett, hogy a kénysztörlési eljárásra azért került sor, mert az alperes a Kft. székhelyét olyan ingatlanba kívánta áttenni, amelynek használatát jogerősen megtiltották, holott az előző székhely - az alperes tulajdonában álló ingatlan - rendelkezésre állt, hogy a Kft. veszteséges gazdálkodása ellenére a céget fenntartotta, a Kft. működését nem normalizálta.

- [8] Az alperes alaki védekezésében a keresetlevél visszautasítását kérte arra hivatkozással, hogy a Kaposvári Törvényszék az alperes Csódtv. 33/A. §-ára alapított felelősségét jogerősen elbírálta. Vitatta a felperes hitelezői minőségét is. Állította, hogy a felszámolási eljárásban eleget tett a Csódtv. szerinti kötelezettségeinek, a tevékenység zárómérleget határidőben átadta, a cég iratait pedig azt követően, hogy azokat a Nemzeti Adó- és Vámhivatal kiadta. Vitatta, hogy a Kft. fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, állította, hogy a működéséhez szükséges fedezetet pótbefizetésekkel szükség esetén maga biztosította. A felperes által állított hitelezői érdekeket sértő magatartásokkal összefüggésben hivatkozott arra, hogy a felperes akadályozta meg - mint a felépítmény alatt fekvő földterület tulajdonosa -, hogy a Kft. az ingatlanban üzleti tevékenységet folytasson, a felperes bejelentése miatt volt sikertelen a székhelyáthelyezés is, amely miatt a törvényességi felügyeleti eljárás indult. Kiemelte, hogy a Kft. egyetlen vagyontárgya a felépítményi ingatlan bontása miatt megsemmisült, ebben azonban felróhatóság nem terheli, az ez irányú eljárásra is a felperes kezdeményezése miatt került sor.
- [9] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Az alperes alaki védekezése körében kifejtette, hogy a korábbi perben hozott jogerős ítélet a jelen per megindításának nem akadálya, mert a két per nem ugyanazon vezető tisztségviselői magatartás miatt indult. Megállapította, hogy a felszámoló a felperes hitelezői igényét nyilvántartásba vette, a felperes a Kft. hitelezője volt, ezért a perindítási jog megillette. A kereset érdemi vizsgálata körében megállapította, hogy az alperes a felszámolás kezdő időpontjához képest 30 napon belüli zárómérleg elkészítését, illetve annak megküldését nem igazolta, határidőn túl vette csak fel a felszámolóval a kapcsolatot és küldte meg az iratokat, ezért a Csódtv. 33/A. § (5) bekezdésében foglalt vélelem az alperes vonatkozásában beállt. Alperes felelősségét azonban nem találta megállapíthatónak, egyrészt, mert megítélése szerint nem volt megállapítható, hogy a Kft. fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben lett volna, másrészt, mert az alperes nem vállalt az adott pénzügyi helyzethez képest indokolatlan üzleti kockázatot, illetve mindent megtett a Kft.-t fenyegető veszteségek, ekként a hitelezői veszteségek elkerülése érdekében.
- [10] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte annak megváltoztatását és a kereset teljesítését. Egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy az alperes nem tett eleget a Csódtv. 31. §-ában írt kötelezettségének, ennek okán a Csódtv. 33/A. § (5) bekezdés alapján a bizonyítási teher megfordul, hogy az alperesnek kellett bizonyítania, hogy az ügyvezetése alatt nem következett be fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet vagy, ha bekövetkezett, akkor a vezetési feladatait a hitelezői érdekek figyelembevételével látta el, álláspontja szerint azonban ezt az alperes nem bizonyította. Állította, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet legkésőbb 2018. július 2-án bekövetkezett, amikor a NAV végrehajtást kezdeményezett a Kft. ellen. Továbbra is arra hivatkozott, hogy az alperes magatartása okán került sor a kénysztörölés elrendelésére, mert abba a pavilonba kívánta a Kft. székhelyét áttenni, amelyről tudta, hogy tilos használata, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben nem intézkedett a Kft. gazdasági életből történő kivezetéséről, nem értékesítette a pavilont, indokolatlan üzleti kockázatot vállalt azzal, hogy engedély nélkül építkezett, és a határozat alapján a bontást nem végezte el, ezzel növelte a Kft. kötelezettségeit.
- [11] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Az elsőfokú eljárásban már előadott védekezését megismételte, emellett hivatkozott arra is, hogy nem volt tőle elvárható, hogy az elrendelt bontást saját pénzeszközeiből biztosítsa.
- [12] A fellebbezés alaptalan.

- [13] Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges mértékben a tényállást helyesen állapította meg, a keresetet elutasító döntéssel a másodfokú bíróság egyetért, az ítélet nem sérti a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezéseket, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásával azonban a másodfokú bíróság nem ért egyet, azt mellőzi, és a helyes ítéleti döntést az alábbiakkal indokolja:
- [14] A felperes a keresetét a Csődtv. 33/A. § (1) bekezdés első mondatának első fordulatra alapította, és hivatkozott a Csődtv. 33/A. § (5) bekezdésére is, mely szerint, ha a vezető a felszámolás kezdő időpontját megelőzően neki felróhatóan nem vagy nem megfelelően tett eleget a gazdálkodó szervezet éves beszámolója [összevont (konszolidált) éves beszámolója] külön jogszabályban meghatározott letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének, vagy nem teljesíti a 31. § (1) bekezdés a)-d) pontja szerinti beszámolóképzési, irat- és vagyonátadási, továbbá tájékoztatási kötelezettségét, neki kell bizonyítania, hogy a vezetői tisztségének időtartama alatt nem következett be fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet, vagy ha ilyen körülmény fennállt, a vezetési feladatai ellátása során a hitelezők érdekeit is figyelembe vette.
- [15] Nem ért egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a Csődtv. 33/A § (5) bekezdésében írt feltételek a perbeli esetben fennállnak. A Csődtv. 33.§ (5) bekezdésének célja, hogy kiküszöbölje azokat a bizonyítási nehézségeket, amelyek a felszámolás alá került adós iratai hiányosságából erednek. E törvényi rendelkezés nem szankció a vezető tisztségviselővel szemben, nem a mulasztást szankcionálja, hanem a mulasztás következtében előállt helyzet eljárásjogi megoldását adja meg. Ha a vezető tisztségviselő a Csődtv. 31. § szerinti kötelezettségeinek eleget tesz, és a Csődtv. 33/A.§ (1) bekezdése törvényi tényállási elemeinek bizonyításához szükséges iratok rendelkezésre állnak - márpedig a jelen ügyben rendelkezésre álltak a felszámoló felszámolási eljárásban tett nyilatkozata szerint is, és abból a tényből következően is, hogy az egyszerűsített felszámolásra nem irathiány, hanem vagyonhiány miatt került sor -, a Csődtv. 33.§ (5) bekezdése alkalmazására pusztán a kötelezettség késedelmes teljesítése miatt nem kerülhet sor. Megjegyzi emellett a másodfokú bíróság, hogy egyébként a késedelem tekintetében az alperest felróhatóság sem terheli, mivel az iratok lefoglalása miatt korábban nem is volt abban a helyzetben, hogy azokat a felszámolónak átadja.
- [16] Mivel a Csődtv. 33/A. § (5) bekezdésében írt feltételek a jelen perben nem állnak fenn, a felperesnek kellett bizonyítania a Csődtv. 33/A. § (1) bekezdés első fordulata szerinti felelősség megállapításához szükséges tényállási elemeket, így az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkezését és annak időpontját, az ezt követően tanúsított, hitelezői érdeket sértő alperesi magatartást vagy mulasztást, a bekövetkezett vagyonsökkenést, valamint az alperesi magatartás és a vagyonsökkenés közti ok-okozati összefüggést is. A vagyonsökkenő magatartások körében konkrét, kimutatható vagyonsökkenést eredményező magatartásokat lehet vizsgálni, általánosságban való hivatkozás a vezető tisztségviselőtől elvárható magatartásra nem állítható ok-okozati összefüggésbe konkrét - a felperes által egyébként meg sem jelölt - vagyonsökkenéssel. A felperes által megjelölt magatartások közül a kényszertörlési eljárás elrendelése körében állított mulasztás, a Kft. gazdasági életből történő kivezetésének elmaradása, a pavilon értékesítésének hiánya még elviekben sem minősülnek vagyonsökkenő magatartásnak, így felelősséget nem alapozhatnak meg. A pavilon bontási költsége valóban növelte a Kft. kötelezettségeit, ez azonban nem az alperes magatartására vezethető vissza, hanem arra, hogy a jogerősen elrendelt bontási költségekre a Kft.-nek nem volt anyagi fedezete, az a tény pedig, hogy az alperes ennek fedezetét saját vagyonából nem biztosította, nem alapozza meg a felelősséget.

Tény, hogy a pavilon lebontása miatt a Kft. vagyona megsemmisült, azonban ez sem az alperes magatartása, hanem hatósági döntés következménye volt, ugyanakkor az alperes mindent megtett - a jogorvoslati eljárások kezdeményezésével - annak érdekében, hogy a Kft. vagyona megmaradjon, az a tény, hogy ez nem vezetett eredményre, szintén nem alapozza meg a felelősségét. Ahogy azt a Kúria BH2020. 244. szám alatt közzétett döntésében is kifejtette, amennyiben a vezető tisztségviselő észszerűtlen kockázatot nem vállal, és a társaság megmentése érdekében tett indokolt intézkedései nem vezetnek eredményre, nem alapozza meg a felelősségét. A perbeli esetben a felperes nem jelölt meg olyan alperesi magatartást sem, amely vagyoncsökkenés eredményező indokolatlan kockázatvállalásnak minősülne.

- [17] Mivel a felperes nem állított olyan vezető tisztségviselői magatartásokat, amelyek a felelősség megállapítására alkalmasak volnának, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének tényére és időpontjára nem volt szükséges tényállást megállapítani, ezért nem volt szükséges az erre vonatkozó bizonyítás és - a Csődtv. 33.§ (5) bekezdése szerinti feltételek vitatottsága folytán - a bizonyítás körében a felek között fennálló vitás helyzet miatt a Pp. 237.§ (2) bekezdése szerinti anyagi pervezetés sem.
- [18] A felperes fellebbezése sikertelen volt, ennek okán a Pp. 83. § (1) bekezdése és a 101 § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a tárgyi költségfeljegyzési jogra - köteles a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket megfizetni. Az alperes a másodfokú eljárásban költséget nem számított fel, ezért azt a Pp. 82.§ (3) bekezdése alapján javára figyelembe venni nem lehetett.

Pécs, 2022. október 19.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró